

Σαλυδοσιός

216a

Σαλυδοσίας ἄλιος

Σαλυδοσιός πάλιν ποταμὸς Θράκης, ἰσβαλ-
λυ ἰσ τὴν ἑξέλιον πόντον.

ἴθι | πέλαγος Σαλυδοσιον, τὸ ἀπὸ Σαλαχίης, κίχρη καὶ
ἴθι ἑξέλιον, * ἀφ' οὗ | τὴν ὀνομασίαν ἔλαχε ὁ Λουδοφρην.*

Σαλυδοσίας ἄλιος] Salmydesus est Ponti
sinus:
Stephanus, Σαλυδοσιός, νόλητος τῷ πόντῳ.

Λουδοφρηνος:
Ἀλεξάνδρῳ
186

Ἰωαννῶν τῷ ἱεροδ.
ἑξέλιον
ἰσβαλ-
λυ

Johannis Potteri:
Commentarius
Lycophronis
Cassandreae
Oxonii 1647

Ἀσπάλτος ἑλδὴν, πέτραι Σαλυδοσιός
καὶ Σαλυδοσιός, καὶ ἰσβαλ-
λυδαίον γίτον, κίχρη

Λουδοφρηνος:
Ἀλεξάνδρῳ
1286

Σαλυδοσιός] τὸ ἐκ τῆς πόλεως Σαλαχίης
ἀπὸ τῆς πόλεως Σαλαχίης

Ἰωαννῶν τῷ ἱεροδ.
ἑξέλιον
ἰσβαλ-
λυ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σαλυδοσιός] sic deditur in optimo libro,

Neap. III.

Scribebatur Σαλυδοσιός, quod praebet Par.
BC EFGH. vit. I. III. Ciz. Quae forma nondubito
quis omnino librarum tribuenda sit, insolentius nomen vel particulam
eius in notiore aliquem sonum (διωτος) diffingentibus. Et tali enim
studio neminem latet quot vitia in antiquis exemplaribus proce-
nerint, et in nostra lingua etiam quotidie adhuc pullulent
in ore imperitae multitudinis. Neque minus corruptam nunc arbitror
alteram formam Σαλυδοσιός, licet eam h. l. Codd. Par. ADJ.
Neap. I. II. Vind. II. vit. II. praebent, eandemque supra v. 186. equidem e bonis
libris retinuerim, ubi tamen nolleu sprevissem reliquorum Codd.
auctoritatem. Multo enim prouiores librarum inuenis ad geminandas
tales literas, quam ad tollendam alteram ex geminandi. Quo fit, ut,
ubi Codices talem scripturae differentiam praebent, simplicior
forma, (quam Valckenarius ad Eurip. Phoen. p. 388. antiquiorem judi-
cauit) nisi aliae rationes dissuadeant, altera longe videatur esse

Λουδοφρηνος:
Ἀλεξάνδρῳ
Ludovici Bachmann
: Emsor
Lipsiae 1830
1286.

(ἀουδοσιός)

probabilior.

Quod sentiens Bloufieldius recte edidit in Aesch. Prom. v. 751.

Σαλυδνοια γραθος, et
et Erfurdinus in Soph. Antig. 956

ὁ θεννὴ Σαλυδνοῖς.

Eadem scriptura est apud Hesych. T. II p. 1144.

Photium Lex. p. 447 et

Favonium fol. 465. edit. Rom.

Hanc periculosissimam Thracii litoris oram describunt Xenoph. Anab.

VII. 5. 12.

Strabo VII p. 319 (T. II. p. 438. edit. Tzsch.)

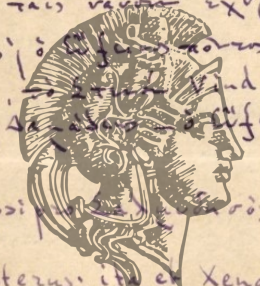
et utriusque verba compilans Marcianus Heracleota p. 30 edit. Hoesch.

ἀπὸ εἰρηλῆς τῆς Σαλυδνοῦς λεχόμενος
ἐκ' ἑπτακῶσα στάδια πικραίνης ἄχαν,
καὶ δυσπρόσοφτος ἀδινῶς τε πικραίνης
παρετίταται, ταῖς νεύμασι ἐχθρότατος τόπος.

Καὶ ποταμὸς Σαυδίας, ὃ εὐφραίνοντος Παρ. Α.

πέλαγος - ὃ εὐφραίνοντος Παρ. Β.

AKAΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Σαλυδνοῦς descripsi in Vah. 916. 1306. 1471. Pal.
158. Alex. et Barb.

Σαλυδνοῦς legit Potterus; ita et Xenophontem legere testatur
Ortelius.

vid. 439